

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 213.

Tiende Session.

54de Møde.

Fredagen den 11te December Kl. 5.

(Fortsat.)

Tale: Jeg skal blot i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkning udtale, at jeg vil raade ethvert Medlem af Thinget til ikke strax at forbyde og kalde vor Tilstand uholdbar og Kludderi, men derimod at benytte de Midler, hvoraf vi ere i lovlig Besiddelse til at gjøre, hvad vi kunne.

H. Jensen: For mit Vedkommende vil jeg kun ønske, at Summen havde været langt større, dobbelt saa stor, som den er. Jeg har den Tillid til Regjeringen, uagtet det, der blev fremført af Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. Jørgensen), at den har taget saadanne Forholdsregler, at vi slet ikke reflektere at miste det Mindste af denne Sum. Naar det i Lovforslaget omtales, at dette Beløb skal anvendes til Foranstaltninger i Anledning af de forhaandenværende Omsætningsforhold, da mener jeg, at deraf følger ikke, at disse Penge alene skulle anvendes til Hjælp for Handelsklassen, men ogsaa skulle anvendes til andre Diene, ja maaskee ogsaa til saadan Anvendelse som den, der blev paapeget af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther); ogsaa af den Grund havde det vistnok været hensigtsmæssigt, om Summen havde været langt større.

Hørgaard: Med Hensyn til de efter min Ansøelse temmelig tarvelige Dplysninger, som ere lyne angående Garantien for denne

Sum, maa jeg betragte mit Ja til Summens Bevilgelse som et Tillidsvotum til Ministeriet eller Indenrigsministeren, hvem jeg betragter som ansvarlig for Summens Anvendelse, forsaavidt angaaer at paasee, at derfor gives tilfredsstillende Garantie. Forøvrigt vil jeg blot tilføie, at jeg vilde meget ønske, at Regjeringen vilde anholde om Bemyndigelse hos Rigsdagen til at anvende en langt større Sum til at afhjælpe Dieblikkets store Mangel, som viser sig at være tilstede i alle Classer. Der er mange Landboere her i Byen i denne Tid desangaaende, og jeg kjender Mænd, som ere i Besiddelse af første Prioritets-Obligationer, som kun lyde paa en 4de eller 5te Deel af Bærdien af den Eiendom, hvorpaa de ere udstedte, og de have dog ikke kunnet skaffe rede Penge for dem. Jeg kunde derfor meget ønske, at Regjeringen vilde forsøge at skaffe en langt større Sum tilveie, jeg mener nemlig en Sum af 1 til 1½ Million Rd. til Udlaan mod fuldstændig Sikkerhed til Enhver, som kunde stille en saadan, uden Hensyn til, om han er Kjøbmand eller Landeindomsbesidder; derved troer jeg vilde udrettes saare meget Godt. Jeg kan ikke nægte, at jeg formedelst de tause Forhandlinger har havt nogen Betænkelighed ved at afgive min Stemme til denne Sag, men efter de Udtalelser, der nu ere komne frem, skal jeg stemme for Lovforslaget i det Haab, at Regjeringen vil gjøre, hvad den formaaer, for at skaffe tilveie en langt større Sum til Udlaan mod god Sikkerhed.

Gomard: Jeg troede ikke, da denne Sag kom til 3die Behandling, at her vilde have fremkommet Andet, og det ventede jeg ikke engang bestemt, end den Tak, vi horte fra